

Cefadan Bıktım

– OMARIM · 20 Ekim 2012

Peşimi bırakmaz, depreşir yaram
Yeme içme ile yoktur pek aram
Mutluluklar bana galiba haram
Ahvâlimi gören eller gülüyor

Tutulmaz olaydım aşk denen derde
Başım dumandadır, gönlüm kederde
Mâzinin izleri şimdi her yerde
Çektiğim çileyi yıllar biliyor

Anlaşmak ne mümkün neş'eyle hazla
Ruhum küstü sanki baharla, yazla
Uğraşıp dururum kuru ayazla
Bahçemdeki gonca güller soluyor

Üzerime biner hasretin saf saf
Gelip de etmezsin şöyle güzel lâf
Her şeyim değişir eylesen insaf
Kalp evime daim seller doluyor

Ayarım da kaçtı yalnız duralı
Önümüzde yüce dağlar sıralı
Yüzüm gülmedi hiç, bahtım karalı
Ne kadar kaçsam da fallar buluyor

Sevinçten uçardım olsak baş başa

Gençlik çağlarımız geçmezdi boşa
Şaşıp kalır herkes gözdeki yaşa
Bazen tanıdığım kullar siliyor

Derbeder Ömer der cefadan bıktım
Hüsran deryasında gemiler yaktım
Sevda savaşından mağlup mu çıktım
Sonumu efsunlu teller çalıyor

Ömer AYDOĞAN
ORDU 19/03/2011